

Artikel 3.

Udtrykket „kompetente Myndigheder“ skal i nærværende Konventions Forstand betegne enten vedkommende Provinshovedstads Myndigheder eller den højeste centrale Myndighed indenfor vedkommende Omraade.

Artikel 4.

De kompetente Myndigheder bør ikke paalægge eller lade paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde til Fordel for Private, Selskaber eller private juridiske Personer.

Hvis en saadan Form af tvungent eller pligtmæssigt Arbejde til Fordel for Private, Selskaber eller private juridiske Personer eksisterer paa den Dato, da nærværende Konventions Ratifikation af et Medlem indregistreres af Folkeforbundets Generalsekretær, skal dette Medlem fuldstændig afskaffe det nævnte tvungne eller pligtmæssige Arbejde fra den Dato at regne, da nærværende Konvention træder i Kraft for dets Vedkommende.

Artikel 5.

Ingen Koncession tilstaaet Private, Selskaber eller private juridiske Personer, bør medføre nogen Form af tvungent eller pligtmæssigt Arbejde med Henblik paa at producere eller samle de Produkter, som disse private Selskaber eller private juridiske Personer benytter eller driver Handel med.

Hvis allerede eksisterende Koncessioner indeholder Bestemmelser, der medfører Paalæggelse af denne Form af tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, skal disse Former ophæves snarest muligt for at opfylde Forskrifterne i nærværende Konventions Artikel 1.

Artikel 6.

Administrationens Funktionærer maa ikke, selv hvor de bør opmuntre den dem undergivne Befolkning til at paabegynde et eller andet Arbejde, udøve nogen kollektiv eller individuel Tyng paa denne Befolkning for at faa den til at arbejde for Private, Selskaber eller private juridiske Personer.

Artikel 7.

Ledere, som ikke udøver administrative Funktioner, bør ikke have Ret til at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde. Ledere, som udøver administrative Funktioner, kan, med de kompetente Myndigheders udtrykkelige Tilladelse, have Ret til at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde under de i Artikel 10 i nærværende Konvention omhandlede Betingelser.

Ledere, der er lovlig anerkendte og ikke under anden Form modtager en passende Løn, kan nyde godt af personlig Tjenesteydelse, behørigt reguleret og naar der tages alle nødvendige Forholdsregler for at forhindre Misbrug.

Artikel 8.

Ansaret for enhver Beslutning gaaende ud paa at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde paahviler de højeste civile Myndigheder indenfor det paagældende Omraade.

Disse Myndigheder kan dog til de højeste lokale Myndigheder delegere deres Ret til at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde i Tilfælde, hvor dette Arbejde ikke medfører Arbejdernes Fjernelse fra deres sædvanlige Bopæl. Disse Myndigheder kan ligeledes til de højeste lokale Myndigheder, for de Perioder og under de Betingelser, som fastsættes ved det i Artikel 23 omhandlede Regulativ, delegere deres Ret til at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, som medfører Arbejdernes Fjernelse fra deres sædvanlige Bopæl, naar det drejer sig om at lette Rejser for administrative Funktionærer i Funktion og Transport af Administrationens Materiel.

Artikel 9.

Med Forbehold af de i Artikel 10 i nærværende Konvention fastsatte Bestemmelser i modsat Retning skal enhver Myndighed, der har Ret til at paalægge tvungent eller pligtmæssigt Arbejde, forinden den tillader, at man tager sin Tilflugt til denne Form for Arbejde, forvisse sig om:

- a) at den Bistandsydelse eller det Arbejde, der skal udføres, er af en direkte og betydelig Interesse for det Samfund, Arbejdsydelsen paalægges,